

Desatero pražského cestujícího

aneb

Jak užívat služeb MHD ke vzájemné spokojenosti

5. Přeprava zavazadel

"Při přepravě zavazadel je nezbytná znalost předpisů a vzájemná ohleduplnost."

Bezpečná jízda se zavazadly je důležitým prvkem bezpečného provozu městské hromadné dopravy vůbec. Proč? Jednak je tu důvod kvantitativní. Ne vždy se ve voze vyskytuje osoba se sníženou pohyblivostí, kočárek či pes, jimž v našem Desateru věnujeme samostatnou pozornost, ale snad vždy jsou zde přítomni cestující se svými zavazadly. Je tu též důvod individuální zkušenosti. Ne každému se poštěstí cestovat s kočárkem nebo malým dítětem, určité každý však někdy se zavazadlem cestoval a drtivá většina z nás tak činí denně. Není tedy od věci si připomenout pravidla, jimiž bychom se při cestování se zavazadly měli řídit.

Na úvod by bylo dobré zmínit, co se považuje za zavazadlo. Mám-li na zádech malý batůžek na nejnútnejší osobní věci, v jedné ruce knihu a v druhé igelitku, znamená to, že mám tři zavazadla? V Městském přepravním řádu lze najít formulaci, že za zavazadla se nepovažují drobné předměty, které je možno

podle potřeby držet na klíně nebo v ruce. Přesně určit, kde leží hranice mezi drobným předmětem a zavazadlem, je nesnadné. Někdo může za drobný předmět považovat i objemný kufr, neboť je schopen (s vypětím všech sil) jej držet v ruce či na klíně. Kde předpisy logicky nemohou stačit, je místo pro zdravý rozum. Malý batůžek, igelitka a kniha jsou prostě drobné předměty, protože zabírají minimum místa a v pohodě se vejdou na klín cestujícího. Kufr je zavazadlem už jen proto, že zabírá velký kus prostoru uvnitř dopravního prostředku a že běžný cestující ho neudrží ani v ruce ani na klíně. Existuje ovšem i hranice, jež určuje, co ještě lze s sebou do vozidla vzít jako zavazadlo, a co již přepravovat nelze. Cestující by měli mít na paměti, že do vozidla smí vzít nejvýše tři zavazadla. Ta dohromady nesmí vážit více než 50 kg, což je také mezní hranice hmotnosti jediného zavazadla. Dále není dovoleno brát s sebou do vozidla nebezpečné předměty (které mohou způsobit výbuch, oheň, úraz, otravu atp.), věci špinavé, zapáchající a přesahující předepsané rozměry. Rovněž nabitou střelnou zbraň nesmí cestující (s výjimkou příslušníků armády a policie) přepravovat.

Dobře, všechny podmínky pro přepravu zavazadla jsou splněny a my nastoupíme do vozu. Jak se máme nyní zachovat? Když jste v dřívějších dobách nastoupili s těžkým zavazadlem do pražského autobusu, tramvaje nebo trolejbusu, obvykle vás pan průvodčí slušně upozornil, kam máte zavazadlo uložit tak, aby nikomu nepřekáželo. Taková místa jsou ve vozidlech metra, tramvají a autobusu i dnes, jen žádný průvodčí na ně neupozorní. Jsou sice vymezena v přepravních předpisech, ale stačí použít již zmiňovaného zdravého rozumu a očí, abychom si je i bez předpisů našli. V dnešní době se - v mnohem větší míře než dříve - nosí na zádech různé batůžky místo aktovek v ruce. Nejde sice o nijak těžká zavazadla (často jsou to spíše drobné předměty), přesto hlas vyzývající cestující k vzájemné ohleduplnosti zní stále naléhavěji. Pokud to jen trochu jde, sundávejme všechny ty ruksaky a kabely a držme je v rukou, a pokud jsou příliš objemné a těžké, umístíme je na místo vhodné pro zavazadlo. Čiňme tak ještě před nástupem do vozidla a to zejména v době dopravní špičky. Nejde pouze o to, že zavazadlo na zádech zabírá zbytečně mnoho místa, ono také obtěžuje naše spolucestující. Člověk s batohem na zádech na své zavazadlo obvykle během jízdy pozapomene a veškeré jeho pohybu jsou pak postrachem pro nejbližší okolí. A takový batůžek nejenže obtěžuje, on může také docela dobře pošpinit oděv ostatních pasažérů či někoho zranit. Stačí tak málo, pár učebnic s ostrými hranami uvnitř, ostrý zip na povrchu. Pokud není ve voze příliš lidí, zavazadlo na zádech nikomu nevádí, o to více však musíme být pozornější, zda náhle nenastupuje větší počet lidí. Pokud ano, je slušnost si zavazadlo z beder sundat dodatečně.

Takže to zase vše záleží na jedinci, na jeho vůli překonat vrozenou pohodlnost a egoismus. Cožpak nelze tyto věci nařít předpisem? Přesvědčili jsme se i na jiných případech, než jsou zavazadla a jejich přeprava, že nařízení a předpisy nejsou všemocné a ani to není jejich cílem. Kdysi se cestující tramvají mohli setkat s prúpovídkou "Ke každému staví most v každé době zdvořilost". Není důvod, proč by to dnes platit nemělo.